

Cumartesi günü, Muharrem İnce'nin Maltepe Mitingine gittim. Bir daha yarım milyon üzerinde insanı bir arada ne zaman göreceğim, aralarına ne zaman karışacağım? İnsan ayrılırken, uzağa giderken helallik ister; Muharrem İnce helallik istedi. [Ülkemin Kaçan Gönenci](#)'nde gösteri siyaset dediğimiz siyasete ancak bu kadar katılabildik. Gerisi ayarlandı.

Dünya köklü bir değişimden geçiyor. [Ülkemin Kaçan Gönenci](#)'nde değişimin ekonomik temelini özetle anlattım. Değişimin orada değinmediğim bir yanı da dünyanın emperyalizmden globalizme geçişidir.

Emperyalizm döneminde merkez A.B.D.'ydi ve yakın çevresinde Almanya ve Japonya gibi merkezdeki tekellerin doğrudan ya da dolaylı kontrolü altındaki üretim merkezleri bulunuyordu. Bu dönemin belirleyici özelliği, merkezdeki tekellerin büyümesinin sağlanması ve tamamlayıcı olmayan rakiplerinin her yerde elenmesiydi. Tekeller doğal olmadığından, doğal olmayan zorunluluk olması gerekiyordu. Bu zorunluluğu sağlayan kurumlar, bir yandan piyasaları denetleyip yönlendiren Bretton Woods kurumları gibi ekonomik kurumlardı; diğer yandan NATO gibi doğrudan zorlama kurumlarıydı. NATO yalnızca askeri bir kurum değildi, ülkelerde yasa dışı kurulan ilişkilerle baskı kurma ve silahlı ekiplerle bunu zorla dayamayı yöneten bir kurumdu.

Merkezde büyümenin sınırlı olmaya başlamasıyla birlikte, sermaye büyümesinin merkez ve yakın çevresi dışındaki ülkelerdeki büyümeye dayanması gerekti. 1980'den başlayarak neoliberal dönemde emperyalizmden globalizme geçişin hazırlıkları başladı. Hazırlık, emperyalist kurumlarda değişiklikler, yeni küresel kurumların oluşturulması, sermaye akımlarının her yerde serbestleştirilmesi biçimdeydi.

Globalizm merkez dışındaki ülkelerde tekellerin oluşmasına, bunların merkezdeki tekellerle tekeli rekabete girmelerine ve merkezin kontrolü mal piyasaları aracılığıyla değil mali piyasalar aracılığıyla sağlamasına karşılık geliyor. Emperyalizm döneminde ulusal üretim hem düzey hem çeşitlilik hem de kalite bakımından sürekli emperyalist tacize uğramışken globalizm döneminde eskinin emperyalist merkezi tarafından artırılmaya eğilimlidir.

2008’de hazırlıkların sonlandırıldığı ve emperyalizmden globalizme geçişin başladığı söylenebilir. Şimdilerde merkez ve çevresi tekelden tekelci rekabete geçmek üzere ekonomilerini güçlendiriyorlar.

Bunların Muharrem İnce Mitingiyle ne alakası olduğu merak edilebilir.

1980 sonrası dünyada emperyalist kurumlar güçsüzleştirilirken Türkiye’de Darbe bunları yaygınlaştırıp derinleştirdi. Örneğin, NATO bağlantılı olarak dünyanın dört bir yanında rüşvet alan generaller deşifre edilip cezalandırılırken Türkiye’de -yaptıkları dünya basınında ortaya serilmişken- onurlandırılıp anayasal dokulmazlıkla korunmaya alındı. Dünyanın dört bir yanında NATO bağlantılı suç örgütleri deşifre edilip cezalandırılırken Türkiye’de PKK’yla mücadele şemsiyesi altında güçlendirildi.

Ülkemde emperyalizmden globalizme geçişin ilk adımı, anımsadığım kadarıyla, 1996’da Susurluk Kazası’nda atıldı. Emperyalizme karşı globalist olarak nitelendirebileceğim ilk direniş de Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık Eylemi oldu. İstanbul’da çok yaygın bir katılımın olduğunu anımsıyorum. Emperyalizmin refleksi çok sert oldu. En güçlü ve zengin ailelerden insanlara suikastlara kadar uzandığı düşünülebilir.

Globalist bir eğilimle kurulan AK Parti iktidarı, daha kuruluştan emperyalistlerin denetimindeydi. İlk dönemi emperyalizm dönemine uygun iktidar davranışıyla geçti. Tepki Cumhuriyet Mitingleriyle geldi. Emperyalizmin Türkiye’deki uzantılarını temizlemek iddiasıyla başlayan Ergenekon ve benzeri davalar, vaad ettiğinin tam tersine vardı. Tepki 2013 Haziran eylemleriyle geldi. Buysa emperyalizmin uzantılarının varlıklarını koruma refleksiyle parçalanıp birbirleriyle kavgasına neden oldu. FETÖ’yle mücadele, bir iç çatışma olarak kaldı. İktidarın uygulamalarına bakıldığında emperyalizm döneminden kalma olduğu açıkça gözüküyor. Muharrem İnce mitingleri buna karşı çıkış ve emperyalizme direniş olarak gelişti.

Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık Eyleminin, Cumhuriyet Mitinglerinin, Haziran Eylemlerinin ve İnce Mitinglerinin katılımcıları, emperyalizmin artakalanlarından hem çok

daha fazla hem çok daha köklü hem de çağa çok daha uygundur. Ancak ekonomide özellikle ithalatçılar ve yabancı şirketlerin bayiliğini yapanlar arasında, siyasette özellikle Ak Parti, MHP ve benzerleri partilerde yani “sağ”da, bürokrasideki, yargıdaki, ordudaki ve emniyetteki güçlü pozisyonlarda emperyalizmin artakalanlarının hakim olduğu anlaşılıyor.

HDP’yi de “sağ”ın yanında geçmişin siyasetlerinin yanına yazabiliriz. Kürt sorunu emperyalizm döneminin sorunudur. Ülkemin uyum sağlamasının pek fazla zaman almayacağını düşündüğüm globalizm döneminde sorun olmaktan çıkacaktır. O zaman siyasetlerini neye dayandıracaklar? Halen HDP’li olanlar, Kürt sorununu muhafaza etmeye çalışan emperyalizmin artakalanı değilse, bir an önce kimlik sorununu merkeze yerleştirmeyen, global sermayeye karşı ulusal çalışan sınıfın çıkarını savunan sosyalist bir partiye katılsınlar.

CHP’de Sürekli Aydınlik İçin Bir Dakika Karanlık Eyleminin, Cumhuriyet Mitinglerinin, Haziran Eylemlerinin ve İnce Mitinglerinin sürükleyicisi olan, çağdaş Atatürkçü bir damar var. Bunun dışında, kendisinin doğurmuş olduğu “sağ”daki ve HDP’deki emperyalizm çağına uygun genler bizzat CHP’nin genleridir. Mücadele CHP içinde de veriliyor. Kurum olarak CHP değil, CHP’liler geleceğin şimdiki taşıyıcılarıdır.

Milletvekilliği peşinde koşmayan, dışarıdan destek aramayan sosyalistler ve çalışan sınıf temsilcileri her zaman umuttur.

Evet, siyasi aktörler, işverenler, bürokrasi ağırlıklı olarak söğüşçülükle iştilal ediyorlar ve dünya emperyalizm döneminden globalizm dönemine geçerken ülkem buna daha hazır bile değil.

Şimdi ne yapacağız?

Öncelikle tatile çıkıp dinlenmekte yarar var. Bu arada [Ülkemin Kaçan Gönenci](#)’ni alıp okuyun. Başka kitaplara benzemiyor. İçinde özgün saptama ve görüşler var. Aydınlatıcı, güncel ve akıcı.

Sonra mücadeleye devam. Ne kadar çok insan işin kolayına kaçmazsa işler o kadar kolay olur. Bundan sonra işler her geçen gün daha da kolaylaşacaktır.

Evet, bir de şu ekonomik kriz meselesi var. Ekonominin durumu hiç iyi değil, kendimizi kollamamız gerekiyor. Yine de bilelim ki değer üretenlerin artık önü açık olacaktır. Bundan sonra asıl karşılıksız laf, gösterge üretip bunları tanık göstererek üretmedikleri değeri satmaya kalkanlar, ellerini kafalarının arasına alıp düşünsünler.

Ülkemin Kaçan Gönenci

Yayınevi sayfası: <https://www.yazilama.com/kitap/ulkemin-kacan-gonenci/>

Facebook: <https://www.facebook.com/ulkeminkacangonenci>

twitter: <https://twitter.com/hashtag/ÜlkeminKaçanGönenci>

